

[Riishøj]

at det går noget ud over præcisionen og detaljeringsgraden, men det betyder selvfølgelig, at vi, når sagen kommer i Folketinget, får en forholdsvis udramatisk debat, for efter en så bred enighed uden for Folketinget er det naturligvis svært her i dag at lave et kæmpe stormløb på en rapport af den type.

Men for SF er det i hvert fald væsentligt at få fastslået nogle politiske retningslinjer, som vi lægger vægt på; naturligvis er ingen af Folketingets partier bundet af en rapport, som ingen af partierne har haft indflydelse på indtil nu.

For SF er det afgørende af fastslå det, der i ulandsjargonen kaldes fattigdomskriteriet, men vi har intet imod, at man hele tiden arbejder, hvordan man bedst muligt kan nå fattigdomsmålsætningen, bekæmpelsen af fattigdommen i de fattigste udviklingslande. Der er heller ingen tvivl om, at det er en vanskelig politik; det er ikke let at definere den politik i detaljer.

Det gælder også i forbindelse med fastlæggelsen af samarbejdslandene. Det er jo ofte sådan, at de lande, der er de fattigste, også har de vanskeligste problemer med den demokratiske udvikling; de ting hænger jo meget nøje sammen. Det gælder f.eks. problematikken i forbindelse med udnævnelsen af de sidste samarbejdslande. Der er ingen tvivl om, at vi i de næste måneder får nogle vanskelige overvejelser omkring Etiopien, som nogle af os her i Folketinget har besøgt for nylig, et meget, meget fattigt land med kæmpemæssige problemer, et oplagt modtagerland – men også af samme grund et land med store demokratiske problemer, problemer med at implementere et demokrati, sådan som vi ønsker os.

Ud over fattigdomskriteriet er det for SF væsentligt at fastslå den sammenhæng, som heldigvis er kommet op i den debat, der har været i ugerne og månederne op til denne debat i Folketinget, nemlig sammenhængen mellem ulandspolitikken og ulandenes stilling i den internationale handel, herunder gældsspørgsmålet, IMF/Verdensbankens politik og gældsafviklingsspørgsmålet. Vi hilser det overordentlig velkommen, at Folkekirkens Nødhjælp har rejst denne debat på en utrolig spændende måde, hvor man ligesom sætter ulandspolitikken på hovedet eller baglæns i forhold til det, som er normalt, nemlig at ulandspolitik er noget, vi giver af god vilje. Det er der jo ikke tale

om. I virkeligheden er hovedparten af de forbindelser, den rige verden har med ulandene, særdeles ødelæggende for udviklingsprocessen i de fattige lande. En pæn portion ydmyghed fra de rige landes side, også fra vores egen side, er hårdt tiltrængt i debatten om Nord-Syd-problemerne.

Jeg håber, at ministeren på et tidspunkt vil svare noget mere detaljeret på Folkekirkens Nødhjælps annoncer. Udenrigsministeren og landbrugsministeren har jo været ude med nogle udtalelser, som overrasker mig noget, og som, synes jeg nok, viser, at en række vigtige ting i forbindelse med forholdene i udviklingslandene – i dette tilfælde dumping af oksekød og andre varer – altså betydningen af den politik for den indre udvikling i ulandene, den sammenhæng, i hvert fald ikke er forstået i Udenrigsministeriet, i hele Udenrigsministeriet, og i Landbrugsministeriet. Jeg håber, ministeren vil komme nærmere ind på den problematik i sit svar, for den har trods alt været meget oppe og vende i de sidste uger.

Ud over at nævne fattigdomskriteriet og sammenhængen mellem gældsspørgsmålet og de internationale finansielle organisationer er det naturligvis afgørende for SF også at få nærmere belyst, hvordan man udmønter fattigdomskriteriet i praksis. Vi kan godt støtte, at man arbejder med sektorprogrammer i stedet for den mere brede tilgang til projekter, som har været tilfældet indtil nu. Det betyder i praksis, at vi får færre Danida-eksperter på langtidskontrakter. Det giver også nogle problemer, afgjort, med hensyn til evaluering, som det er meget vigtigt at vi også får drøftet. Men selve omlægningen som sådan kan vi støtte – stadig væk ud fra den udtrykkelige overordnede målsætning vedrørende fattigdomskriteriet og naturligvis med en indbygget ny form for evaluering, der gør, at man får en kvalitetsvurdering på de nye grundlag, der så tegner sig.

Temaet om miljø og udvikling indtager også en central plads i strategioplægget. Igen er det afgørende, hvordan de pæne ord bliver udmøntet i praksis. Jeg ser, at ministeren taler om de såkaldte twinning-arrangementer. Jeg har i de sidste uger fået oplysning om i hvert fald to projekter, som jeg i hvert fald håber at udviklingsministeren vil undersøge nærmere.

Det ene er et initiativ, som kaldes »Forum for energi og udvikling«, og som opfølges af en